# ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ

L. A. GEELHOED

της 15ης Σεπτεμβρίου 2005 [1]

## I — Εισαγωγή

1. Η Επιτροπή ζητεί, δυνάμει του άρθρου 230, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, την ακύρωση του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2152/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την παρακολούθηση των δασών και των περιβαλλοντικών αλληλεπιδράσεων στην Κοινότητα (Έμφαση στα δάση) [2] (στο εξής: ο κανονισμός «Έμφαση στα δάση»). Η Επιτροπή βάλλει κατά της επίμαχης διατάξεως καθόσον υποβάλλει τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του σχεδίου «Έμφαση στα δάση» (Forest Focus) στη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής του άρθρου 5 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (στο εξής: δεύτερη απόφαση περί επιτροπών) [3].

2. Η Επιτροπή υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι προκειμένου περί αυτών των κανόνων θα έπρεπε να έχει επιλεγεί η διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής του άρθρου 4 της δευτέρας αποφάσεως περί επιτροπών. Εφόσον το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο δεν το έπραξαν θα όφειλαν τουλάχιστον να αιτιολογήσουν δεόντως την επιλογή τους. Η Επιτροπή επικαλείται υπέρ της απόψεώς της την απόφαση LIFE [4].

## II — Νομικό πλαίσιο

### Α — *Η Συνθήκη ΕΚ*

3. Το άρθρο 202 ΕΚ αφορά τα καθήκοντα του Συμβουλίου και προβλέπει τα εξής:

«Για την πραγματοποίηση των σκοπών της παρούσας Συνθήκης και κατά τους όρους αυτής, το Συμβούλιο:

[...]

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ολλανδική.

2 — ΕΕ 2003, L 324, σ. 1.

3 — ΕΕ 1999, L 184, σ. 23.

4 — Απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2003, C-378/00, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Συλλογή 2003, σ. I-937).

— αναθέτει στην Επιτροπή, με τις πράξεις που εκδίδει, αρμοδιότητες εκτελέσεως των κανόνων που θεσπίζει. Το Συμβούλιο μπορεί να υπαγάγει την άσκηση αυτών των αρμοδιοτήτων σε ορισμένους όρους. Το Συμβούλιο μπορεί επίσης να διατηρήσει το δικαίωμα να ασκεί απευθείας εκτελεστικές αρμοδιότητες σε ειδικές περιπτώσεις. Οι ανωτέρω όροι πρέπει να ανταποκρίνονται στις αρχές και στους κανόνες που θα έχει θεσπίσει προηγουμένως το Συμβούλιο, με ομόφωνη απόφαση, μετά από πρόταση της Επιτροπής και γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου».

Β — *Η δεύτερη απόφαση περί επιτροπών*

4. Η δεύτερη απόφαση περί επιτροπών εκδόθηκε βάσει του άρθρου 202, τρίτη περίπτωση, ΕΚ, και αντικατέστησε την απόφαση 87/373/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 1987, για τον καθορισμό των όρων ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (στο εξής: πρώτη απόφαση περί επιτροπών) [5].

5. Σύμφωνα με την πέμπτη, ένατη, δέκατη και ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών, η εν λόγω απόφαση αποσκοπεί, πρώτον, στο να θεσπίσει κριτήρια για την επιλογή του είδους επιτροπής, προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη συνοχή και προβλεψιμότητα σε αυτήν, εξυπακουομένου ότι τα κριτήρια αυτά δεν είναι δεσμευτικά, δεύτερον, στο να απλοποιήσει τους όρους ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή, καθώς και στο να διασφαλίσει την αυξημένη συμμετοχή του Κοινοβουλίου στις περιπτώσεις που η βασική πράξη η οποία αναθέτει εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή έχει εκδοθεί με τη διαδικασία του άρθρο 251 ΕΚ, τρίτον, στο να βελτιώσει την ενημέρωση του Κοινοβουλίου και, τέταρτον, στο να βελτιώσει την ενημέρωση του κοινού σχετικά με τις διαδικασίες κατά το σύστημα των επιτροπών.

6. Σύμφωνα με το άρθρο 2 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών:

«Η επιλογή διαδικασίας για την έγκριση των εκτελεστικών μέτρων διαπνέεται από τα ακόλουθα κριτήρια:

α) τα μέτρα διαχειρίσεως, όπως εκείνα που αφορούν την κοινή γεωργική και αλιευτική πολιτική, ή την εκτέλεση προγραμμάτων με ουσιαστικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, θα πρέπει να εγκρίνονται με τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής·

5 — ΕΕ 1987, L 197, σ. 33.

β) τα γενικά μέτρα που αφορούν την εφαρμογή των ουσιαστικών στοιχείων μιας βασικής πράξεως και τα μέτρα που αφορούν την προστασία της υγείας ή την ασφάλεια ανθρώπων, ζώων ή φυτών θα πρέπει να εγκρίνονται με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής.

Όταν η βασική πράξη προβλέπει ότι μη ουσιαστικά στοιχεία της πράξεως αυτής μπορούν να προσαρμοσθούν ή να ενημερωθούν με εκτελεστικά μέτρα, τα μέτρα αυτά θα πρέπει να εγκρίνονται με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής·

γ) με την επιφύλαξη των στοιχείων α΄ και β΄, η διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής πρέπει να χρησιμοποιείται σε κάθε περίπτωση στην οποία κρίνεται ως η πλέον ενδεδειγμένη.»

7. Τα άρθρα 3 έως 6 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών καθορίζουν τέσσερις διαδικασίες, οι οποίες τιτλοφορούνται, αντιστοίχως, «διαδικασία της συμβουλευτικής επιτροπής» (άρθρο 3), «διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής» (άρθρο 4), «διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής» (άρθρο 5) και «διαδικασία διασφαλίσεως» (άρθρο 6). Εν προκειμένω σημασία έχουν ειδικότερα οι διαδικασίες των άρθρων 4 και 5.

«Άρθρο 4

Διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από διαχειριστική επιτροπή, την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η γνώμη δίδεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 205, παράγραφος 2, της συνθήκης στην περίπτωση αποφάσεων τις οποίες καλείται να εγκρίνει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών στην επιτροπή σταθμίζονται όπως ορίζεται στο άρθρο αυτό. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή, με την επιφύλαξη του άρθρου 8, εγκρίνει μέτρα που είναι αμέσως

εφαρμοστέα. Εντούτοις, αν τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή διαχειρίσεως, τα εγκριθέντα μέτρα ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε για διάστημα που καθορίζεται σε κάθε βασική πράξη αλλά που ουδέποτε υπερβαίνει το τρίμηνο από την ημερομηνία της ανακοινώσεως.

4. Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 5

Διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από κανονιστική επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Η γνώμη δίδεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 205, παράγραφος 2, της συνθήκης στην περίπτωση αποφάσεων τις οποίες καλείται να εγκρίνει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών στην επιτροπή σταθμίζονται όπως ορίζεται στο άρθρο αυτό. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή, με την επιφύλαξη του άρθρου 8, εγκρίνει τα σχεδιαζόμενα μέτρα εφόσον είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

4. Εάν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα ληπτέα μέτρα και ενημερώνει σχετικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

5. Εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κρίνει ότι πρόταση που υποβλήθηκε από την Επιτροπή δυνάμει βασικής πράξεως η οποία έχει εγκριθεί κατά τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης υπερβαίνει τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που προβλέπονται από αυτή τη βασική πράξη, γνωστοποιεί τη θέση του στο Συμβούλιο.

6. Λαμβάνοντας υπόψη τη θέση αυτή, το Συμβούλιο μπορεί, κατά περίπτωση, να αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία για την

πρόταση εντός προθεσμίας που ορίζεται σε κάθε βασική πράξη και η οποία ουδέποτε υπερβαίνει τους τρεις μήνες από την ημερομηνία υποβολής στο Συμβούλιο.

Εάν εντός αυτής της προθεσμίας το Συμβούλιο δηλώσει με ειδική πλειοψηφία ότι διαφωνεί με την πρόταση, η Επιτροπή την επανεξετάζει και μπορεί να υποβάλει στο Συμβούλιο τροποποιημένη πρόταση, να υποβάλει εκ νέου την πρότασή της ή να υποβάλει νομοθετική πρόταση με βάση τη συνθήκη.

Εάν κατά τη λήξη της προθεσμίας το Συμβούλιο δεν έχει εγκρίνει την προτεινόμενη εκτελεστική πράξη ή δεν έχει εκδηλώσει τη διαφωνία του με τα προτεινόμενα εκτελεστικά μέτρα, η προτεινόμενη εκτελεστική πράξη εγκρίνεται από την Επιτροπή».

*Γ — Ο κανονισμός «Έμφαση στα δάση» (Forest Focus)*

8. Ο κανονισμός «Έμφαση στα δάση» εκδόθηκε βάσει του άρθρου 175, παράγραφος 1, ΕΚ.

9. Σύμφωνα με το άρθρο 1 αυτού, με τον κανονισμό «Έμφαση στα δάση» «[...]θεσπίζεται κοινοτικό πρόγραμμα για την ευρεία, εναρμονισμένη και ολοκληρωμένη, μακροπρόθεσμη παρακολούθηση της καταστάσεως των δασών (στο εξής: το πρόγραμμα), προκειμένου:

α) να συνεχιστεί και να αναπτυχθεί περαιτέρω:

— η παρακολούθηση της ατμοσφαιρικής ρυπάνσεως και των συνεπειών της και άλλων παραγόντων που επιδρούν στα δάση, όπως είναι οι βιοτικοί και οι αβιοτικοί παράγοντες και οι παράγοντες ανθρωπογενούς προελεύσεως,

— η παρακολούθηση των πυρκαγιών στα δάση και των αιτίων και επιπτώσεών τους,

— η πρόληψη των πυρκαγιών στα δάση·

β) να εκτιμηθούν οι απαιτήσεις και να αναπτυχθεί η παρακολούθηση των εδαφών, της δεσμεύσεως του άνθρακα, των συνεπειών των κλιματικών αλλαγών, της βιολογικής ποικιλότητας καθώς και της προστατευτικής λειτουργίας των δασών·

γ) να αξιολογείται σε συνεχή βάση η αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων παρακολουθήσεως για την εκτίμηση της καταστάσεως των δασών και η περαιτέρω ανάπτυξη της δραστηριότητας παρακολουθήσεως.

Το πρόγραμμα παρέχει αξιόπιστα και συγκρίσιμα στοιχεία και πληροφορίες για την κατάσταση των δασών και τις επιβλαβείς επ' αυτών επιδράσεις σε επίπεδο Κοινότητας. Συντελεί επίσης στην αξιολόγηση των εν εξελίξει μέτρων για την προώθηση της διατηρήσεως και της προστασίας των δασών προς όφελος της αειφόρου αναπτύξεως, με ιδιαίτερη έμφαση στις δράσεις που αναλαμβάνονται για τη μείωση των επιπτώσεων που επηρεάζουν δυσμενώς τα δάση. Το πρόγραμμα θα λαμβάνει υπόψη και, κατά περίπτωση, θα συνδέεται με τους υφιστάμενους και προγραμματιζόμενους εθνικούς, ευρωπαϊκούς και παγκόσμιους μηχανισμούς παρακολουθήσεως και θα συμμορφώνεται προς τις σχετικές διεθνείς συμφωνίες».

10. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού, ορίζει ότι:

«Το πρόγραμμα προβλέπει την ανάληψη δράσεων με σκοπό:

α) την προαγωγή της εναρμονισμένης συγκεντρώσεως, διαχειρίσεως και εκτιμήσεως στοιχείων·

β) τη βελτίωση της αξιολογήσεως στοιχείων και την προώθηση της ολοκληρωμένης αξιολογήσεως στοιχείων σε κοινοτικό επίπεδο·

γ) τη βελτίωση της ποιότητας των στοιχείων και των πληροφοριών που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο του προγράμματος·

δ) την περαιτέρω ανάπτυξη της παρακολουθήσεως του προγράμματος·

ε) τη βελτίωση της κατανοήσεως των δασών και, ιδιαίτερα, του αντίκτυπου των φυσικών και των ανθρωπογενών παραγόντων καταπονήσεως·

στ) την μελέτη της δυναμικής των πυρκαγιών στα δάση και των αιτίων και επιπτώσεων τους σε αυτά·

ζ) την ανάπτυξη δεικτών και μεθοδολογιών εκτιμήσεως των κινδύνων από πολλαπλούς παράγοντες καταπονήσεως στο χρόνο και στο χώρο».

11. Η εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη έχει ως εξής:

«Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με την [δεύτερη απόφαση περί επιτροπών]».

12. Το άρθρο 17, παράγραφος 2, του οποίου την ακύρωση ζητεί η Επιτροπή, ορίζει ότι:

«Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας αποφάσεως.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6, της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε δύο μήνες».

13. Οι διατάξεις του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 17, παράγραφος 2, περιλαμβάνουν τις ακόλουθες δράσεις:

— τη συνέχιση και περαιτέρω ανάπτυξη των δραστηριοτήτων παρατηρήσεως που τέθηκαν ήδη σε εφαρμογή με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3528/86 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1986, για την προστασία των δασών στην Κοινότητα από την ατμοσφαιρική ρύπανση [6] και τον κανονισμό 2158/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για την πυροπροστασία των κοινοτικών δασών [7] (άρθρα 4 και 5)·

— την εκπόνηση μελετών και την πραγματοποίηση πειραμάτων, σχεδίων επιδείξεων και δοκιμών σε πιλοτική βάση, προκειμένου να συνεχισθεί, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, η ανάπτυξη του προγράμματος (άρθρα 6 και 7)·

— τη θέσπιση όρων εγκρίσεως από την Επιτροπή των εθνικών προγραμμάτων που υλοποιούν τις δραστηριότητες και τον καθορισμό των οικονομικών συνεισφορών στις δαπάνες των προγραμμάτων που είναι επιλέξιμα για τη χορήγηση κοινοτικής επιχορηγήσεως (άρθρο 8)·

— τη σύσταση από την Επιτροπή επιστημονικής συμβουλευτικής ομάδας η οποία επικουρεί την μόνιμη δασική

6 — ΕΕ 1986, L 326, σ. 2. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 804/2002 (ΕΕ 2002, L 132, σ. 1).

7 — ΕΕ 1992, L 217, σ. 3. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 805/2002 (ΕΕ 2002, L 132, σ. 3).

επιτροπή κατά την προετοιμασία των εργασιών της, ιδίως για την ανάπτυξη του προγράμματος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 (άρθρο 9)·

— προκειμένου να διασφαλισθεί η δυνατότητα συγκρίσεως των στοιχείων, τη βελτίωση των εγχειριδίων στα οποία προσδιορίζονται οι υποχρεωτικές και προαιρετικές παράμετροι και καθορίζονται οι μέθοδοι παρακολουθήσεως, καθώς και οι μορφότυποι στοιχείων που χρησιμοποιούνται για τη διαβίβασή τους (άρθρα 10 και 15)·

— την έγκριση από την Επιτροπή των φορέων που ορίζονται από τα κράτη μέλη και που είναι αρμόδιοι για τη διαχείριση των δραστηριοτήτων οι οποίες περιλαμβάνονται στα εγκεκριμένα εθνικά προγράμματα και για τον έλεγχο της διαχειρίσεως της κοινοτικής οικονομικής συνεισφοράς (άρθρο 14)·

— τον καθορισμό των κατευθυντηρίων γραμμών για την εκπόνηση και την περιοδικότητα εκπονήσεως των εκθέσεων που κάθε κράτος μέλος πρέπει να εκπονεί σχετικά με την κατάσταση στη χώρα (άρθρο 16)·

14. Κατά το άρθρο 12, το πρόγραμμα διαρκεί για χρονική περίοδο τεσσάρων ετών, από την 1η Ιανουαρίου 2003 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

15. Το άρθρο 13 ορίζει τη χρηματοδότηση για την εκτέλεση του προγράμματος για το διάστημα 2003-2006 σε 61 εκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων 9 εκατομμύρια ευρώ μπορούν να χρησιμοποιηθούν για μέτρα προλήψεως των πυρκαγιών . Οι σχετικοί με τα ζητήματα χρηματοδοτήσεως κανόνες δεν προβλέπουν ειδική διαδικασία για τη λήψη μέτρων εφαρμογής.

16. Η Επιτροπή προέβη στην ακόλουθη δήλωση κατά την έκδοση του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» [8]:

«Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σε δεύτερη ανάγνωση επί της προτάσεως κανονισμού για την παρακολούθηση των δασών και των περιβαλλοντικών αλληλεπιδράσεων στην Κοινότητα (Έμφαση στα δάση).

Η Επιτροπή οφείλει πάντως να υπενθυμίσει τη ακόλουθη δήλωση στην οποία προέβη κατά την υιοθέτηση της κοινής θέσεως:

Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη ότι ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

8 — Έγγραφο υπ' αριθ. 14402/03 ADD1E.

Συμβουλίου προβλέπει κανονιστική διαδικασία για την εφαρμογή των μέτρων που περιγράφονται στην πρόταση, κατ' αντίθεση προς τη διαδικασία διαχειρίσεως που προτάθηκε από την Επιτροπή.

Λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2003 επί του κανονισμού (ΕΚ) 1655/2000 σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσο για το περιβάλλον (LIFE), η Επιτροπή επιμένει ότι είναι σημαντικό να εφαρμοσθούν τα κριτήρια του άρθρου 2 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι από τη στιγμή που τα προτεινόμενα μέτρα σχετίζονται με την εφαρμογή προγραμμάτων που έχουν σοβαρές δημοσιονομικές επιπτώσεις θα πρέπει να εγκριθούν βάσει της διαδικασίας διαχειρίσεως. Τα μέτρα προσιδιάζουν απολύτως στο πρόγραμμα και ως εκ τούτου δεν είναι γενικής εφαρμογής ούτε έχουν εκπονηθεί για την εφαρμογή, προσαρμογή ή ενημέρωση των διατάξεων της συγκεκριμένης πράξεως. Συνεπώς, η Επιτροπή, για τους ανωτέρω λόγους, δεν θεωρεί ενδεδειγμένη τη διαδικασία κανονιστικής ρυθμίσεως.

Σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου που αναφέρεται ανωτέρω, η επιλογή διαδικασίας που δεν ανταποκρίνεται στα ενδεικτικά κριτήρια του άρθρου 2 της αποφάσεως του Συμβουλίου για τον καθορισμό των όρων ασκήσεως των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή θα πρέπει να αιτιολογείται σαφώς.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι εν προκειμένω η αιτιολογική σκέψη που διευκρινίζει τη χρήση της διαδικασίας κατά το σύστημα των επιτροπών δεν αιτιολογεί επαρκώς την απόκλιση από τα κριτήρια που περιέχονται στην απόφαση του Συμβουλίου.

Ως εκ τούτου η Επιτροπή επιφυλάσσεται του δικαιώματός της να χρησιμοποιήσει κάθε έννομο μέσο που έχει στη διάθεσή της.»

## III — Διαδικασία

17. Η προσφυγή πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Μαρτίου 2004.

18. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2152/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την παρακολούθηση των δασών και των περιβαλλο-

ντικών αλληλεπιδράσεων στην Κοινότητα (Έμφαση στα δάση), καθόσον υποβάλλει τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του σχεδίου «Έμφαση στα δάση» (Forest Focus) στη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής του άρθρου 5 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999·

— να διατηρήσει τα αποτελέσματα του ανωτέρω κανονισμού μέχρι την τροποποίησή του, η οποία πρέπει να λάβει χώρα το συντομότερο δυνατό μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου·

— να καταδικάσει τα καθών στα δικαστικά έξοδα.

19. Το Συμβούλιο ζητεί να κηρυχθεί αβάσιμη η προσφυγή και να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

20. Το Κοινοβούλιο ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή και να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

21. Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2005, επετράπη η παρέμβαση του Βασιλείου της Ισπανίας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας προς υποστήριξη των αιτημάτων του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Η επ' ακροατηρίου συζήτηση διεξήχθη στις 30 Ιουνίου 2005.

## IV — Εκτίμηση

### Α — *Προκαταρκτική παρατήρηση*

22. Από τα προεκτεθέντα στις εισαγωγικές μου παρατηρήσεις προκύπτει ότι η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να εκτιμηθεί αφού δοθούν απαντήσεις σε δύο ή τρία ερωτήματα.

23. Καταρχάς, πρέπει να δοθεί απάντηση στο ερώτημα της αμοιβαίας οριοθετήσεως των πεδίων εφαρμογής, αντίστοιχα, της διαδικασίας της διαχειριστικής επιτροπής και της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής. Εν συνεχεία πρέπει να εξετασθεί αν οι κανόνες εφαρμογής του προγράμματος «Έμφαση στα δάση» που θέσπισε ο κανονισμός 2152/2003 ενέχουν διαχειριστικό ή κανονιστικό χαρακτήρα. Στην τελευταία περίπτωση, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επέλεξαν την ορθή διαδικασία και η προσφυγή της Επιτροπής θα απορριφθεί πάραυτα εξ αυτού του λόγου. Εάν αντιθέτως αποδειχθεί ότι οι κανόνες εφαρμογής του προγράμματος ενέχουν από τη φύση τους και ως εκ του σκοπού τους διαχειριστικό χαρακτήρα, τότε θα πρέπει να δοθεί οριστική απάντηση στο ερώτημα αν το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αιτιολόγησαν δεόντως την επιλογή τους υπέρ της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής παρά τον διαχειριστικό χαρακτήρα του προγράμματος.

Β — *Διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής ή διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής: τα κριτήρια επιλογής.*

24. Προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι οι διάδικοι ούτε με τα γραπτά υπομνήματά τους ούτε στις αγορεύσεις τους έθιξαν γενικώς το ζήτημα της αμοιβαίας οριοθετήσεως των πεδίων εφαρμογής της διαδικασίας της διαχειριστικής επιτροπής και της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής, μολονότι η απάντηση σε αυτό το ζήτημα έχει ουσιώδη επίδραση στις απαντήσεις που θα δοθούν στα ερωτήματα. Υπό μια έννοια οι διάδικοι έλαβαν θέση αναλόγως της αντιλήψεώς τους περί της επιλογής που θεωρούσαν ως ενδεδειγμένη για τα επίμαχα μέτρα εφαρμογής.

25. Εν προκειμένω, το γράμμα του άρθρου 2 της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών παρέχει σημαντικές ενδείξεις επί της αναγκαίας οριοθετήσεως, ακόμη και αν δεν περιέχει πλήρεις ορισμούς.

26. Στο σημείο όπου το άρθρο 2, στοιχείο α΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών κάνει λόγο για «μέτρα διαχειρίσεως», όπως εκείνα που αφορούν την κοινή γεωργική πολιτική ή την εκτέλεση προγραμμάτων με ουσιαστικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, είναι δυνατό να συναχθεί από τη διατύπωση αυτή ότι τα εν λόγω μέτρα προσφέρονται κυρίως για σχέδια διαχειρίσεως ή για προγράμματα των οποίων η εφαρμογή είναι σταδιακή και κατατείνει στην επίτευξη ενός ή περισσοτέρων ουσιωδών σκοπών, η υλοποίηση των οποίων χρηματοδοτείται με πόρους που εγγράφονται συνήθως στον κοινοτικό προϋπολογισμό. Οι κανόνες εφαρμογής ενδέχεται να είναι γενικής ισχύος, εξαρτώνται όμως από το σχέδιο ή το πρόγραμμα για την υλοποίηση του οποίου προορίζονται. Τα μέτρα αυτά παύουν να ισχύουν με το πέρας του σχεδίου ή του προγράμματος. Σε αυτό το είδος κανόνων είναι δυνατό να γίνεται αναφορά σε διατάξεις που απευθύνονται σε κράτη μέλη και σε ιδιώτες, οι οποίοι επιθυμούν να συμμετάσχουν σε ένα σχέδιο ή σε ένα πρόγραμμα ή σε κλίμακες κατανομής πόρων σχετικών με ένα πρόγραμμα.

27. Στο σημείο όπου το άρθρο 2, στοιχείο β΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών κάνει λόγο για «γενικά μέτρα που αφορούν την εφαρμογή των ουσιαστικών στοιχείων μιας βασικής πράξεως και τα μέτρα που αφορούν την προστασία της υγείας ή την ασφάλεια ανθρώπων, ζώων, ή φυτών», πρέπει να συναχθεί από την επιλεγείσα διατύπωση ότι η ίδια η βασική πράξη θεωρείται ότι έχει κανονιστικό περιεχόμενο ή χαρακτήρα και ότι οι εκτελεστικές πράξεις μπορούν να δεσμεύουν φυσικά και νομικά πρόσωπα. Η έλλειψη διατυπώσεως που μπορεί να παραπέμπει σε μια ορισμένη δυναμική κατά την εκτέλεση δείχνει ότι πρόκειται για μέτρα κανονιστικού χαρακτήρα.

Γ — *Το σχέδιο «Έμφαση στα δάση»: η φύση των κανόνων εφαρμογής.*

28. Η Επιτροπή, αφενός, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, καθώς και η Φινλανδική και

η Ισπανική Κυβέρνηση, αφετέρου, υποστηρίζουν αντιτιθέμενες απόψεις στις απαντήσεις τους στο ζήτημα της φύσεως των κανόνων εφαρμογής του σχεδίου «Έμφαση στα δάση».

29. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι διατάξεις έχουν χαρακτήρα μέτρων διαχειρίσεως τα οποία θέτουν σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα δράσεως. Προς θεμελίωση του ισχυρισμού της, η Επιτροπή παραπέμπει σε διάφορες διατάξεις του κανονισμού, όπως τα άρθρα 4 έως 8 και τα άρθρα 10, 15 και 16. Εξ αυτών των διατάξεων, η Επιτροπή συνάγει ότι τα μέτρα εφαρμογής που πρέπει να λάβει είναι μέτρα που θέτουν σε εφαρμογή το πρόγραμμα δράσεως «Έμφαση στα δάση» ή μέτρα συναφή προς αυτά. Επιπλέον, από το γεγονός ότι ο κανονισμός προβλέπει συγχρηματοδότηση από την Κοινότητα των προγραμμάτων που προβλέπονται στη βασική πράξη, ενέργεια που μπορεί να έχει ουσιαστικές δημοσιονομικές επιπτώσεις, προκύπτει ότι θα έπρεπε να έχει επιλεγεί η διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής προκειμένου περί των κανόνων εφαρμογής.

30. Τα καθών, καθώς και η Φινλανδική και η Ισπανική Κυβέρνηση υποστηρίζουν ότι οι κανόνες που θέτουν σε εφαρμογή το σχέδιο «Έμφαση στα δάση» είναι κανονιστικής φύσεως. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, επικαλούνται την εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη, η οποία αναφέρει ότι τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του κανονισμού είναι γενικής ισχύος [9]. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι τα μέτρα αναφέρονται σε καταστάσεις αντικειμενικά ορισμένες χωρίς χρονικό περιορισμό και έχουν έννομες συνέπειες για κατηγορίες προσώπων που ορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Επιπλέον, ο σκοπός του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» —η προστασία των δασών— ανταποκρίνεται στο γράμμα και στο πνεύμα του άρθρου 2, στοιχείο β΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών, ήτοι την προστασία των φυτών.

31. Με τις παρατηρήσεις τους, οι διάδικοι παραπέμπουν σε ειδικές διατάξεις του κανονισμού, οι οποίες, κατ' αυτούς, αποδεικνύουν ότι οι κανόνες εφαρμογής είναι διαχειριστικού ή κανονιστικού χαρακτήρα. Εντούτοις, προκειμένου να επιλυθεί το τιθέμενο ζήτημα ερμηνείας, σημασία δεν έχει τόσο η προσήλωση στο γράμμα ειδικών διατάξεων εφαρμογής, αλλά η εξέταση της οικονομίας και του σκοπού του κανονισμού.

32. Με τον κανονισμό «Έμφαση στα δάση» θεσπίζεται κοινοτικό πρόγραμμα για την ευρεία, εναρμονισμένη και ολοκληρωμένη, μακροπρόθεσμη παρακολούθηση της καταστάσεως των δασών. Το πρόγραμμα συνίσταται σε ένα ορισμένο αριθμό δραστηριοτήτων που στοχεύουν να ενθαρρύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την κατάσταση των δασών της Κοινότητας και τους παράγοντες υποβαθμίσεως αυτών και να καθιστούν εφικτή την αξιολόγηση των εφαρμοζομένων μέτρων για την προώθηση της διατηρήσεως και της προστασίας των δασών προς όφελος της βιώσιμης αναπτύξεως, με ιδιαίτερη έμφαση στις δράσεις που αναλαμβάνονται για τη μείωση των επιπτώσεων που επηρεάζουν δυσμενώς τα δάση.

9 — Ο όρος «portée générale» [γενικής ισχύος] δεν υπάρχει στο ολλανδικό κείμενο του κανονισμού 2152/2003.

33. Ο κανονισμός προσδιορίζει τις δραστηριότητες που περιλαμβάνει το πρόγραμμα και θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του. Η Επιτροπή επιφορτίζεται με τον συντονισμό, την παρακολούθηση και την ανάπτυξη του προγράμματος.

34. Το πρόγραμμα συνίσταται, αφενός, σε συγκεκριμένες δραστηριότητες οι οποίες βρίσκονται σε άμεση συνάφεια με τα δύο προγράμματα που ήδη ολοκληρώθηκαν, το πρόγραμμα για την προστασία των δασών στην Κοινότητα από την ατμοσφαιρική ρύπανση και το πρόγραμμα για την πυροπροστασία των κοινοτικών δασών (άρθρα 4 και 5). Αφετέρου, το πρόγραμμα περιλαμβάνει δραστηριότητες που πρέπει να αναπτυχθούν και να εφαρμοσθούν από την Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 1 (άρθρα 6 και 7).

35. Η προγραμματική, σταδιακή και διαχειριστική φύση των διαλαμβανομένων στα άρθρα 5 έως 7 δραστηριοτήτων προκύπτει, αν όχι από το σκοπό και το περιεχόμενο των δραστηριοτήτων αυτών, τουλάχιστον από τη χρησιμοποιούμενη στην περίπτωσή τους ορολογία:

— Έτσι, το άρθρο 4, στοιχεία α΄ και β΄, και το άρθρο 5, παράγραφος 1, κάνουν λόγο για δίκτυα και για σύστημα πληροφοριών που πρέπει να έχουν προηγουμένως αναπτυχθεί·

— το άρθρο 6, παράγραφος 1, αναφέρεται στην ανάπτυξη του προγράμματος με μελέτες, πειράματα και σχέδια επιδείξεως προκειμένου να βελτιωθούν οι γνώσεις σχετικά με την κατάσταση των δασών·

— το άρθρο 7 κάνει λόγο για τη συνεργασία μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών μελών προκειμένου να προωθηθεί και να βελτιωθεί η συγκέντρωση και η αξιολόγηση των στοιχείων.

36. Κατά το άρθρο 8, οι δραστηριότητες παρακολουθήσεως και η συγκέντρωση στοιχείων, καθώς και οι μελέτες, τα πειράματα και τα σχέδια επιδείξεως συντελούνται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο διετών εθνικών προγραμμάτων. Στην Επιτροπή εναπόκειται να εγκρίνει αυτά τα εθνικά προγράμματα και να αναφέρει σχετικά στη μόνιμη δασική επιτροπή. Ο κανονισμός περιλαμβάνει και άλλες διατάξεις που προσδιορίζουν τη συνέχεια που θα πρέπει να δοθεί στην υλοποίηση των δραστηριοτήτων, την αποστολή, διάδοση και επεξεργασία των στοιχείων, τη διαχείριση της κοινοτικής συνεισφοράς και τις εκθέσεις πεπραγμένων που πρέπει να συντάσσονται για τις διάφορες δραστηριότητες αξιολογήσεως. Και στην περίπτωση αυτήν, η σταδιακή και διαχειριστική φύση των δραστηριοτήτων της Επιτροπής προκύπτει αδιαμφισβήτητα από το γράμμα του κανονισμού.

37. Ο κανονισμός καθορίζει τους χρηματοοικονομικούς πόρους για όλη τη διάρκεια του προγράμματος — τέσσερα έτη, από την

1η Ιανουαρίου 2003 έως και τις 31 Δεκεμβρίου 2006. Οι πιθανοί δικαιούχοι χρηματοδοτήσεως ορίζονται στο άρθρο 12, το οποίο καθορίζει το μέγιστο ποσοστό οικονομικής στηρίξεως ανά δραστηριότητα. Άλλα κριτήρια διαχειρίσεως και ελέγχου της οικονομικής συνεισφοράς της Κοινότητας καθορίζονται στη συνέχεια.

38. Το άρθρο 14 αποκτά ακόμη ιδιαίτερη σημασία εάν συνδυαστεί με τις διατάξεις επί χρηματοοικονομικών θεμάτων και ουσίας των άρθρων 12 και 13, που κατ' εξοχήν προσδίδουν στο αντικείμενο του κανονισμού την ιδιότητα προγράμματος με δημοσιονομικές επιπτώσεις Οι διατάξεις αυτού του άρθρου καθορίζουν τις διαδικαστικές υποχρεώσεις των κρατών μελών ενόψει της χρηστής και αποτελεσματικής διαχειρίσεως της κοινοτικής συνεισφοράς. Οι λοιποί κανόνες που διέπουν την εκπλήρωση αυτών των υποχρεώσεων, αυτοί του άρθρου 14, παράγραφος 5, δεν μπορούν να έχουν παρά διαχειριστικό χαρακτήρα, λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου και της ρητής διατυπώσεως των προηγουμένων παραγράφων αυτού του άρθρου. Το γεγονός ότι ρυθμίζουν ομοιόμορφα τα της παρεμβάσεως των κρατών μελών στην ανάληψη των κοινοτικών πόρων ουδόλως μεταβάλλει τον προγραμματικό και διαχειριστικό χαρακτήρα.

39. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι κανόνες εφαρμογής του προγράμματος «Εμφαση στα δάση» που θεσπίσθηκαν με τον κανονισμό 2152/2003 έχουν διαχειριστικό χαρακτήρα. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει συγκεκριμένο αριθμό δραστηριοτήτων οι οποίες αναλαμβάνονται προς επίτευξη των στόχων του άρθρου 1 του κανονισμού. Οι δραστηριότητες αυτές συνίστανται στην παρακολούθηση των δασών, τη συγκέντρωση των στοιχείων που προκύπτουν και την αξιολόγηση των στοιχείων αυτών. Ο κανονισμός παρέχει επομένως οδηγίες σαφείς, ειδικές και προσανατολισμένες όσον αφορά τις ενέργειες για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος.

40. Το πρόγραμμα έχει σταδιακό χαρακτήρα. Αυτό το πρόγραμμα αποτελεί τη συνέχεια δύο ολοκληρωθέντων προγραμμάτων. Το τρέχον πρόγραμμα είναι τετραετούς διαρκείας και, κατόπιν αξιολογήσεως του προγράμματος, θα ληφθεί απόφαση για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων του μετά το 2006 (άρθρο 18). Η αξιολόγηση καθιστά δυνατή την περαιτέρω βελτίωση του συστήματος παρακολουθήσεως της καταστάσεως των δασών και η συνέχιση του προγράμματος διασφαλίζει τη συνέχεια των δραστηριοτήτων παρακολουθήσεως.

41. Κατόπιν των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα μέτρα που δύναται να λάβει η Επιτροπή δυνάμει των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που της απονέμει ο κανονισμός 2152/2003 είναι μέτρα διαχειρίσεως κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α΄, της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών.

*Δ — Τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως*

42. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο κανονισμός «Εμφαση στα δάση» δεν έχει αιτιολο-

γηθεί επαρκώς όσον αφορά την επιλογή της διαδικασίας επιτροπής και ότι η εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη, η οποία αναφέρει ότι οι ακόλουθοι κανόνες εφαρμογής αποτελούν μέτρα γενικής ισχύος [10], δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός είναι επαρκώς αιτιολογημένος στο σημείο αυτό.

43. Το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, καθώς και η Φινλανδική και η Ισπανική Κυβέρνηση, υποστηρίζουν ότι ο κοινοτικός νομοθέτης αιτιολόγησε επαρκώς την επιλογή του υπέρ μιας κανονιστικής επιτροπής με την εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη.

44. Η εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη αναφέρει ότι τα απαιτούμενα [γενικής ισχύος] μέτρα για την εφαρμογή του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» θεσπίζονται σύμφωνα με τη δεύτερη απόφαση περί επιτροπών.

45. Θα εξετάσω το τελευταίο στοιχείο από την άποψη αυτή. Δεδομένου ότι η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα (βλ. σημείο 23) είναι ότι τα κριτήρια της δεύτερης αποφάσεως περί επιτροπών ορίζουν τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής όσον αφορά τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού «Έμφαση στα δάση», η επιλογή της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής πρέπει να αιτιολογείται ρητώς με τις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού. Αυτό προκύπτει από τις σκέψεις 52 έως 62 της αποφάσεως LIFE [11].

10 — Βλ. υποσημείωση 9.

11 — Προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 4.

46. Εξεταζόμενη υπό την οπτική αυτή γωνία, η εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη αποδεικνύεται ανεπαρκής. Εάν θεωρηθεί ότι είναι δυνατό να ανευρεθεί σε αυτήν κάποια αιτιολογία —σε κείμενο άλλης γλώσσας από την ολλανδική— η αιτιολογία αυτή στηρίζεται στην ιδέα ότι τα μέτρα θεωρούνται ως μέτρα γενικής ισχύος, ενώ, όπως προεξέθεσα, το γεγονός ότι τα μέτρα εφαρμογής είναι γενικής ισχύος δεν αρκεί αφ' εαυτού για να οδηγήσει στο συμπέρασμα της επιλογής «κατά συνέπεια» της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής.

47. Επιπροσθέτως, δεδομένου ότι τα μέτρα εφαρμογής, λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου πλαισίου στο οποίο εντάσσονται, του αντικειμένου και της διατυπώσεώς τους, πρέπει να χαρακτηρισθούν πρωτίστως ως μέτρα διαχειρίσεως, η αιτιολογική σκέψη στηρίζεται σε ένα νομικό χαρακτηρισμό προδήλως εσφαλμένο και αποδεικνύεται ανεπαρκής για να δικαιολογήσει αφ' εαυτής τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής. Η άμυνα του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου δεν αντέχει επομένως στην εξέταση.

48. Εν πάση περιπτώσει, διαπιστώνω επίσης ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο υιοθετούν μια άποψη που πάσχει εσωτερική αντίφαση ως προς το ζήτημα αν τηρήθηκε εν προκειμένω η υποχρέωση αιτιολογήσεως. Το επιχείρημά τους στηρίζεται στην ιδέα ότι, σύμφωνα με τη δεύτερη απόφαση περί επιτροπών, τα μέτρα εφαρμογής πρέπει να θεσπίζονται κατά τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής καθότι είναι γενικής ισχύος. Η «αιτιολόγηση» που περιλαμβάνεται στην εικοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη είναι σύμφωνη προς την ιδέα αυτή. Ωστόσο, εφόσον αποδεικνύεται ότι για αυτά τα μέτρα εφαρμογής ορίζεται η διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής και όχι αυτή της κανονι-

στικής επιτροπής, η ως άνω αιτιολόγηση στερείται του θεμελίου της, γεγονός που καθιστά επίσης τη θέση του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου λογικά αλυσιτελή.

49. Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι το άρθρο 17, παράγραφος 2, πρέπει να ακυρωθεί καθόσον δεν αιτιολογείται επαρκώς η επιλογή που γίνεται με τη διάταξη αυτή υπέρ της διαδικασίας της κανονιστικής επιτροπής προκειμένου να θεσπισθούν τα μέτρα εφαρμογής που προβλέπει ο κανονισμός αυτός.

Ε — *Ο περιορισμός των αποτελεσμάτων της ακυρωτικής αποφάσεως*

50. Όπως είχε ζητήσει με την προσφυγή περί ακυρώσεως του κανονισμού 1655/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000, σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσον για το περιβάλλον (LIFE), επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση LIFE [12], η Επιτροπή ζητεί ομοίως με την υπό κρίση προσφυγή να διατηρηθούν τα αποτελέσματα του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» μέχρι την τροποποίησή του, η οποία πρέπει να λάβει χώρα το συντομότερο δυνατό μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.

51. Για λόγους ασφάλειας δικαίου εκτιμώ ότι το Δικαστήριο πρέπει να κάνει χρήση της εξουσίας που του απονέμει το άρθρο 231, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ για να προσδιορίσει τα αποτελέσματα του ακυρωθέντος κανονισμού που θεωρούνται ότι διατηρούν την ισχύ τους.

52. Κατ' αναλογία προς τη συλλογιστική του Δικαστηρίου στη σκέψη 76 της πολλάκις προπαρατεθείσας αποφάσεως LIFE [13], προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ότι τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» που θα έχουν θεσπιστεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως δεν θίγονται από αυτήν και ότι τα αποτελέσματα του άρθρου 17, παράγραφος 2, του κανονισμού «Έμφαση στα δάση» θα διατηρηθούν στο ακέραιο μέχρις ότου το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θεσπίσουν νέες διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία επιτροπής η οποία πρέπει να ακολουθηθεί προκειμένου να ληφθούν τα μέτρα εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.

## V — Δικαστικά έξοδα

53. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα και αυτά ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, του ιδίου κανονισμού, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν υπέρ των αιτημάτων του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

12 — Βλ. υποσημειώσεις 4 και 11.

13 — Βλ. υποσημειώσεις 4, 11 και 12.

## VI — Πρόταση

54. Για τους λόγους αυτούς, προτείνω στο Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2152/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την παρακολούθηση των δασών και των περιβαλλοντικών αλληλεπιδράσεων στην Κοινότητα (Εμφαση στα δάση), καθόσον υποβάλλει τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του σχεδίου «Εμφαση στα δάση» (Forest Focus) στη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής του άρθρου 5 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999·

— να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα του εν μέρει ακυρωθέντος κανονισμού, μέχρις ότου θεσπισθεί νέος κανόνας επί του θέματος αυτού·

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας και τη Δημοκρατία της Φινλανδίας στα δικά τους δικαστικά έξοδα.